

[Steffensen]

gå i retning af, at vi udvider rammerne for vore samarbejdsmuligheder.

Med disse ord kan vi i princippet støtte udenrigsministerens synspunkter her i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for den meget brede tilslutning, der er givet til min redegørelse fra en lang række ordførere. Jeg forstod dog, at hr. Steen Folke havde fundet den ildevarslen, og at hr. Holger K. Nielsen fortsat føler, at der er al mulig grund til at være på vagt. Det er der vel også.

Hr. Holger K. Nielsen siger, at der altså er nogle, der synes, det går for langsomt med EF-samarbejdet. Ærligt talt, synes vi ikke alle sammen det? Når vi ser, hvad der ligger af uløste problemer og roder rundt omkring, synes vi så ikke alle sammen, at det egentlig går alt for langsomt med at få samarbejdet om at få løst de problemer? Vi kan have forskellige opfattelser af, hvordan det bør gøres, men vi kan dog ikke være uenige om, at det går for langsomt med samarbejdet om først og fremmest de meget store økonomiske og sociale problemer.

Hr. Holger K. Nielsen bebrejdede mig, at jeg ikke mere direkte forholdt mig til den tale, hr. Colombo har holdt i Europa-Parlamentet, og som jo er grundlaget for forespørgslen i dag. Det har jeg rent faktisk gjort. Når man sammenholder min redegørelse her med de forskellige punkter, der har været debat om i hr. Colombos tale, så vil man punkt for punkt kunne se, hvorledes jeg har gjort rede for nogle af de områder, hvor jeg ikke er enig i, hvad hr. Colombo har sagt.

F.eks. fremgår det meget tydeligt – det skal også være en bemærkning til noget, hr. Ivar Nørgaard var inde på – at når hr. Colombo har sagt, at der er enighed om, at man kun skulle have ét ministerråd, så har hr. Colombo udtalt sig i strid med, hvad der rent faktisk er enighed om. Når flere spørger, hvad jeg har tænkt mig at gøre i den anledning, kan jeg oplyse, at på mandag-tirsdag, når der skal være rådsmøde i Bruxelles, vil jeg gøre hr. Colombo opmærksom på, at han dér har udtalt sig i strid med, hvad der rent faktisk er aftalt, og at det næppe er særlig heldigt eller særlig befordrende for den fælles interesse, vi stadig væk har i at få disse diskussioner til at føre til noget positivt.

Hr. Holger K. Nielsen kritiserer mig for at sløre billedet ved at tale om alle de andres holdninger. Det har jeg nu følt jeg var nødt til i betragtning af, at forespørgerne netop har bedt om en redegørelse om forhandlingerne i Ministerrådet om den såkaldte Genschér-Colombo-plan. For at kunne give et tilfredsstillende billede af det, en tilfredsstillende besvarelse af det spørgsmål, må jeg også komme ind på, hvordan de andre stiller sig.

Jeg kan bekræfte hr. Ivar Nørgaard i, at jeg faktisk har gjort mig en hel del umage med at få markeret, at der er en linje i regeringens markedspolitik, som betegner en fortsættelse af den linje, der var lagt af den socialdemokratiske regering. Hr. Ivar Nørgaard rejser for at få bekræftet det en række mere konkrete spørgsmål, som jeg skal svare på.

For det første gør hr. Ivar Nørgaard opmærksom på, at de institutionelle rammer i traktaten allerede i dag må betragtes som tilstrækkelige til et langt mere vidtgående samarbejde, og at man derfor ikke bør spille tiden ved at drøfte ændringer i traktaten. Jeg kan sige, at jeg er fuldstændig på linje med hr. Ivar Nørgaard. Det fremgik også, mener jeg, af flere af de ting, jeg var inde på i min redegørelse.

Det næste punkt, hr. Ivar Nørgaard rejste, har jeg allerede besvaret. Det er spørgsmålet om et enkelt ministerråd. Vi er ganske enige. Vi skal fortsætte som hidtil med, at det er Ministerrådet, der tager sig af kommunitære sager, mens det er de ti's udenrigsministre, som tager sig af det europæiske politiske samarbejde.

For så vidt angår vetoretten, som hr. Ivar Nørgaard også nævner, kan jeg sige – det skal også være et svar på det spørgsmål, der blev rejst siden af hr. Steen Folke – at vi er imod enhver udvanding af Luxembourgforliget, vi er imod enhver ændring af vetoretten, som den eksisterer i dag.

I forbindelse med spørgsmålet om mere magt og indflydelse til Parlamentet var hr. Ivar Nørgaard inde på en række af de forslag, der er fremme. Jeg forstår, at det især er to spørgsmål, hr. Ivar Nørgaard gerne vil have kommenteret. Det er spørgsmålet om en udvidet samrådsprocedure, og det er spørgsmålet om, at Parlamentet skal inddrages ved valg af Kommissionens formand. Regeringen er her af samme opfattelse som socialdemo-